

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Marka Stacha, přísedících Vladimíra Jedličky a [jméno] [příjmení] v hlavním líčení konaném dne [datum]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozen [datum] v [obec], nezaměstnaný, trvale bytem [adresa], adresa pro doručování [obec a číslo],

je vinen, že

poté, co dne [datum] zemřela jeho manželka [jméno] [celé jméno poškozeného], čehož si byl vědom, tak aniž by měl dispoziční právo k bankovním účtům [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet] a č. [bankovní účet], a to ani za života zesnulé, tak za užití jejích přihlašovacích údajů k internetovému bankovníctví se do něj neoprávněně přihlásil dne [datum] v 09.06 hodin v [obec a číslo], okres [okres] IP adresy [číslo], a to nejprve k bankovnímu účtu č. [bankovní účet], kde neoprávněně zadal platební příkaz ve výši 280 000 Kč ve prospěch bankovního účtu [bankovní účet] a z něj následně téhož dne v čase 19.53 hodin rovněž v [obec a číslo], okres [okres] téže IP adresy, poté, co se i do něj neoprávněně přihlásil, zadal platební příkaz ve výši 296 000 Kč ve prospěch bankovního účtu [bankovní účet] náležejícího spol. [právnícká osoba], kterou fakticky ovládal, kdy tak postupoval s vědomím toho, že finanční prostředky nacházející se na daných účtech by měly být po vypořádání SJM předmětem dědického řízení, přičemž si byl vědom toho, že není jediným dědicem, kdy v úvahu připadali i rodiče [jméno] [příjmení] - [celé jméno poškozeného] a JUDr. [jméno] [příjmení], kteří dědictví neodmítli, čímž způsobil škodu nejméně ve výši 37 000 Kč v neprospěch pozůstalých, respektive [jméno] [příjmení],

tedy

jednak

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, vypravila Lenka Repková

sebe obohatil tím, že zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

jednak

získal přístup k počítačovému systému a padělal data uložená v počítačovém systému tak, aby byla považována za pravá, v úmyslu způsobit jinému škodu a získat sobě neoprávněný prospěch,

jednak

padělaný platební prostředek použil jako pravý,

čímž spáchal

jednak

přečin podvodu podle § 209 odstavce 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odstavce 2 písmeno c), odstavce 3 písmeno a) trestního zákoníku,

jednak

zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavce 3 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 234 odstavce 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavce 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 102 trestního zákoníku se ukládá zabránění náhradní hodnoty, a to finančních prostředků na účtu č. [bankovní účet] vedeného na jméno společnosti [právnická osoba], a to až do výše 37 000 Kč, když hodnota finančních prostředků k [datum] činila 19 623,90 Kč.

Podle § 228 odstavce 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], trv. bytem [adresa poškozeného], na náhradě škody částku ve výši 37 000 Kč.

Podle § 229 odstavce 2 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozeného] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednal způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavce 6 trestního řádu, konkrétně z výpovědi obžalovaného z přípravného řízení, z výslechu jednotlivých svědků i z důkazů listinných či důkazu věcného.

2. První termín hlavního líčení byl stanoven již k [datum], z tohoto termínu se však obžalovaný prostřednictvím svého obhájce omluvil s poukazem na zdravotní problémy psychického charakteru, které mu i podle doložené lékařské zprávy neumožňovaly osobní účast u jednání před soudem. Postupně se však obžalovaný omlouval i z dalších termínů hlavního líčení a soudu proto nezbylo, než k posouzení zdravotního stavu obžalovaného a možnosti jeho účasti u hlavního líčení, nechat vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, kterým znalec [příjmení] [příjmení] shledal obžalovaného schopným účasti u hlavního líčení po psychické stránce,

poukazoval však na možná rizika z pohledu kardiologického. Následně přibraná znalkyně z odvětví kardiologie prof. MUDr. [příjmení] [titul za jménem] pak shledala obžalovaného schopného účastnit se hlavního líčení i po kardiologické stránce. V návaznosti na tyto znalecké posudky však předložila obhajoba obžalovaného listinu nadepsanou jako znalecký posudek vypracovaný MUDr. Ing. [příjmení] [jméno] [příjmení] z odvětví neurologie, jehož obsah je sice velice stručný, nicméně se v tomto konstatuje, že případná účast obžalovaného u hlavního líčení je pro tohoto z neurologického hlediska vysoce riziková a znalec nepředpokládá, že by takové účasti mohl být obžalovaný někdy schopen i v budoucnu. S přihlédnutím k výše uvedenému, když zde byla konstatována neschopnost obžalovaného účasti u hlavního líčení z jiného lékařského odvětví, než v jakých byly soudem doposud zadávány znalecké posudky, jakož i s přihlédnutím k tomu, že se obžalovaný z účasti u hlavního líčení nadále omlouval s poukazem na svůj zdravotní stav, nezbylo soudu, než zajistit vypracování dalšího znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví posudkové lékařství, což je odvětví komplexně posuzující schopnost osoby k určité činnosti, či proceduře po zdravotní stránce, v tomto případě schopnost účasti u hlavního líčení, kdy svým zaměřením pak dané odvětví zašití uje komplexní zdravotní stav co do všech ostatních zdravotnických odvětví včetně psychiatrie, kardiologie či neurologie. V tomto znaleckém posudku znalkyně [příjmení] [příjmení] jednoznačně konstatovala, že obžalovaný je schopen účasti u hlavního líčení pouze s mírným omezením spočívajícím v tom, aby mu bylo umožněno v průběhu celého hlavního líčení sedět. Tyto své závěry znalkyně podrobněji rozepsala a zdůvodnila, rovněž na nich setrvala i v rámci své výpovědi v termínu hlavního líčení ze dne [datum] konaném formou videokonference. I přes výše uvedené závěry se však obžalovaný nadále z účasti u hlavního líčení omlouval, stále s poukazem na zdravotní potíže, přestože k opětovným dotazům soudu posledně jmenovaná znalkyně po seznámení se zdravotními záznamy obžalovaného opakovaně konstatovala, že i v takových případech je obžalovaný účasti u hlavního líčení schopen. Nakonec po příslušných poučeních ze strany soudu byl ze strany obžalovaného opakovaně udělen výslovný souhlas s tím, aby hlavní líčení v této trestní věci bylo konáno v jeho nepřítomnosti a za těchto okolností, při zohlednění výše uvedených závěrů ohledně zdravotního stavu obžalovaného i při zohlednění celkové důkazní situace, která umožňuje projednání věci a její rozhodnutí bez osobní účasti obžalovaného, shledal soud, že jsou splněny podmínky pro postup podle § 202 odstavec 2 trestního řádu a ve všech třech termínech [datum], [datum] i [datum] konal hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

3. Postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu pak byl u hlavního líčení čten protokol o výsledku obžalovaného [celé jméno obžalovaného] z přípravného řízení v procesním postavení obviněného, a to ze dne [datum], když v případě své první výpovědi z [datum] využil svého práva k věci nevypovídat. V rámci tohoto svého druhého výsledku obžalovaný připustil, že finanční prostředky z účtu své manželky, která krátce předtím zemřela, skutečně převedl na účet [právnícká osoba] s tím, že podle něj se jednalo o částku o něco nižší, než 300 000 Kč. Zároveň připustil, že oficiálně neměl povolen přístup k účtu své manželky a nebyl tedy oprávněn na tento účet vstupovat, nicméně podle obžalovaného si s manželkou běžně vstupovali na účty a běžně se stávalo, že on sám za ni z jejího účtu vyřizoval potřebné platby. Uvedený postup obžalovaný zdůvodnil tím, že ještě před svým úmrtím si jeho manželka přála, aby zmíněnou finanční hotovost popsáním způsobem převedl, což mu měla sdělovat již v době své hospitalizace, kdy mu zároveň předávala svou platební kartu a vyzývala jej, aby si vybral finanční prostředky. Zároveň obžalovaný poukazoval na to, že jeho manželka dlužila částku kolem 300 000 Kč [právnícká osoba], kterou obžalovaný na základě plné moci v té době zastupoval a ze strany jeho manželky tak mělo jít o vrácení této půjčky. K samotnému převodu finančních prostředků pak obžalovaný použil osobní počítač a telefon v místě svého bydliště v [obec a číslo] s tím, že potvrzovací textová zpráva o převodu finančních prostředků byla zaslána na mobilní telefon jeho, tehdy již zesnulé, manželky. Dále obžalovaný potvrdil, že z účtu [právnícká osoba] byla většina finančních prostředků převedena na jeho účet a tyto on sám využíval pro svou potřebu, když mu v minulosti vznikly mimo jiné i náklady v souvislosti s léčbou jeho manželky. Co se stalo se zbytkem finančních

prostředků, nebyl schopen uvést. Zároveň obžalovaný poukazoval na to, že původně vůbec netušil, že by dědicové po jeho manželce mohli být i její rodiče, což se dověděl, až při jednání u notářky zhruba s odstupem jednoho roku od úmrtí jeho manželky, přičemž pokud se jej notářka dotazovala na účty jeho manželky, po pravdě sdělil, že neměla zřízeny žádné spořicí ani úvěrové účty, když na jiné typy účtů se podle obžalovaného notářka neptala. Závěrem ještě tehdy obžalovaný poukazoval na to, že přáním jeho manželky před jejím úmrtím bylo rovněž předat její osobní věci, zejména pokud jde o její oblečení či kabelky, její matce, což obžalovaný splnil a zároveň poukazoval na to, že jeho žena vždy užívala kvalitní věci a hodnota takto dodaných věcí podle obžalovaného mohla činit kolem 350 000 Kč.

4. Svědkyně [celé jméno poškozeného], matka zesnulé [jméno] [příjmení], u hlavního líčení podrobně popsala, jak se vyvíjel vztah její dcery s obžalovaným s tím, že na jeho počátku jim svědkyně se svým manželem poskytli částku 100 000 Kč na základní zařízení domácnosti. Podle svědkyně byla její dcera po dobu vztahu s obžalovaným výdělečně činná a podle svědkyně neměla špatný plat, na chodu domácnosti se podle ní s obžalovaným podíleli zhruba půl na půl. Kromě výše zmíněné jednorázové částky jim jako rodiče jinak přispívat nemuseli. Po dlouholetém vztahu se podle svědkyně její dcera vdala za obžalovaného v létě 2014 poté, co podstoupila transplantaci ledviny, v té době byl podle svědkyně na tom obžalovaný po finanční stránce velmi špatně, byl trestně stíhán v souvislosti s podvody, jeho společnosti dokonce musel půjčovat finanční prostředky i manžel svědkyně. Podle svědkyně pak byla [právnícká osoba] založena zřejmě jako svěřenecký fond, kam chtěl obžalovaný převést majetek ze své předchozí [právnícká osoba] v souvislosti s níž vůči němuž běželo trestní řízení. I v tomto období však podle svědkyně byl schopen obžalovaný na společnou domácnost s její dcerou finančně přispívat, stejně tak se měla na chodu domácnosti podílet i její dcera. Svědkyně neví o tom, že by její dcera měla nějaké půjčky nebo dokonce exekuce, že by si musela v průběhu manželství s obžalovaným od tohoto půjčovat peníze, nebo že by naopak ona sama půjčovala jemu či jeho společnosti, podle svědkyně měla i jednorázové příjmy finanční hotovosti, v jednom případě jako podíl na dědictví svědkyně a v dalším případě jako pojistné plnění za podstoupenou transplantaci ledviny, kdy v tomto případě se mělo jednat o částku kolem jednoho miliónu korun, který měla dcera svědkyně poskytnout k zajištění sídla [právnícká osoba]. Svědkyně pak jednoznačně vyloučila jakékoli povědomí o tom, že by před smrtí měla její dcera dlužit obžalovanému částku kolem 300 000 Kč. V době svých zdravotních problémů měla dcera svědkyně této sdělovat přání, aby si nechala její oblečení a šperky, kdy podle svědkyně se v případě oblečení jednalo sice o kvalitní, ale již postarší a obnošené kusy. V roce 2017 pak měla její dcera sdělovat záměr, v případě svého úmrtí, poskytnout část svých finančních prostředků bratrovi k zakoupení automobilu, což jí ale svědkyně vymluvila. Že by chtěla jakýmkoliv jiným způsobem naložit se svými finančními prostředky však svědkyně neříkala, nezmiňovala nic tom směru, že by měly připadnout rodičům nebo naopak obžalovanému. Svědkyně pak popsala, jak v době hospitalizace její dcery v souvislosti s nádorovým onemocněním jí telefonicky kontaktoval obžalovaný s poukazem na to, že pokud chtějí dceru ještě vidět živou, mají za ní ihned přijet do [obec] a když se jim toto podařilo, byla již dcera svědkyně v kómatu a následně zemřela. Svědkyně podle své výpovědi věděla o tom, že má její dcera účet u [právnícká osoba], účet u [obec] spořitelny však byl mírně v minusu, zřejmě z důvodu přečerpání trvalým příkazem. Kolik bylo na dceru vedeno účtů u ČSOB svědkyně neví, stejně jako neví, jaké finanční prostředky byly na účtu u ČSOB a kdo měl k tomuto případně dispoziční právo. Podle svědkyně následně probíhalo dědické řízení ve čtyřech nebo v pěti jednáních a až za situace, kdy ona sama zmínila i jiný účet, než u [obec] spořitelny, začalo se po takovémto dalším účtu pátrat. Svědkyně rovněž poukázala na to, že relativně krátce po úmrtí její dcery, zhruba 12 hodin poté, když přijeli s manželem pro některé její věci, neprojevoval obžalovaný nad úmrtím žádnou lítost a pouze spokojeně konstatoval, že se mu podařilo ošetřit finance její dcery a že má na úhradu exekucí. V dědickém řízení pak svědkyně ničeho nenárokovala, dědický podíl uplatňoval zřejmě její manžel, z pozůstalosti po své dceři svědkyně obdržela pouze oblečení, které jí předal obžalovaný a z tohoto většinu rozdala pro charitu. Zároveň ale svědkyně poukázala na to, že pokud by v průběhu

dědického řízení byly zjištěny nějaké finanční prostředky, dědictví by se nevzdávala a svůj dědický nárok by uplatňovala. K dalším dotazům pak svědkyně připustila, že její vztahy s obžalovaným nikdy nebyly příliš dobré, ona sama od počátku se vztahem své dcery a obžalovaného nesouhlasila. Zároveň uvedla, že pokud průběžně obžalovaný zjevně neměl finanční prostředky, později se stal velice majetným a ona sama neví, jak se mu toto podařilo.

5. Svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], notářka, která vedla dědické řízení v rámci pozůstalosti po zesnulé [jméno] [příjmení], u hlavního líčení upozornila, že ona sama ve věci pouze vydávala závěrečné usnesení, jednání s účastníky dědického řízení se účastnily některé z jejích tajemnic, přinejmenším v poslední případě Mgr. [ulice], která si však s ohledem na množství jednotlivých řízení i časový odstup již nebude bližší okolnosti pamatovat, dohodu ohledně vypořádání dědictví pak sjednávala její kandidátka. V základních rysech je však svědkyně i s průběhem tohoto dědického řízení obeznámena, když popsala, jak dne [datum] ve věci proběhlo předběžné šetření, jehož se účastnil pozůstalý manžel a který v rámci tohoto sdělil, že zůstavitelka na sebe žádné účty vedeny neměla, přičemž až po více než jednom roce vyšlo najevo, pravděpodobně od některého z dalších účastníků dědického řízení, že na jméno zůstavitelky ve skutečnosti účty byly vedeny, přičemž svědkyně zároveň vysvětlila, že v průběhu dědického řízení se obvykle spoléhala na informace od účastníků tohoto řízení, notář ani jeho zaměstnanci nemají povinnost v případech, kdy jsou známí dědici a jsou kontaktní, zjišťovat majetek včetně případných účtů. Svědkyně ale poukázala i na to, že o nutnosti uvést veškerý známý majetek zůstavitele včetně účtů, jsou jejími pracovníky účastníci vždy poučováni a jednoznačně tomu tak muselo být i v tomto případě. Zda je tato skutečnost zanesena i do protokolu o jednání, si však svědkyně není jistá. Zároveň svědkyně poukázala na to, že jednou z prvních věcí, která je účastníkům řízení sdělována, je obeznámení s tím, kdo všechno jsou v daném případě dědicové, když notář a jeho pracovníci mají přístup do centrální evidence obyvatel a jsou povinni ji používat, stejně tak vždy zkontrolují v centrální evidenci závětí, zda nebyla zůstavitelem vyhotovena závěť, která by někoho z okruhu dědiců vylučovala. V této konkrétní věci pak podle svědkyně po zjištění, že zůstavitelka měla mít na své jméno vedeny účty, byly notářkou osloveny banky, které poskytly údaje jednak o aktuálním zůstatku a jednak o zůstatku ke dni úmrtí, přičemž rozdíl mezi těmito zůstatky měl svědkyni zarazit, když činil částku kolem 300 000 Kč. S ohledem na takto zjištěné informace proto svědkyně podala trestní oznámení, když z podkladů od bank mělo vyplývat, že uvedená částka měla být po úmrtí zůstavitelky odeslána na jiný účet. K postavení dědičky [jméno] [příjmení] pak svědkyně uvedla, že tato byla po celou dobu dědického řízení jeho účastníkem a je potřeba ji považovat za dědice, pouze se v rámci dohody vzdala svého dědického podílu ve prospěch jiných účastníků a takto tedy pouze neobdržela žádný majetek v rámci dědického podílu.

6. Vzhledem k tomu, že svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], otec zesnulé [jméno] [příjmení], podle zjištění soudu zemřel k [datum], byl u hlavního líčení postupem podle § 211 odstavec 2 písmeno a) trestního řádu čten protokol o jeho výsledku z přípravného řízení v procesním postavení svědka. Tehdy jmenovaný jako svědek popsal soužití [jméno] [příjmení] s obžalovaným s tím, že z počátku jejich vztahu coby rodiče [jméno] [příjmení] těmto poskytli částku 100 000 Kč na vybavení domácnosti, jejich dcera po celou dobu vztahu s obžalovaným až do svého úmrtí žila s tímto na adrese [adresa]. Svědek ví rovněž o tom, že na své jméno měla dcera veden bankovní účet, pravděpodobně u [právnícká osoba] a.s., zda měla takových účtů více, již neví. Na jeden z nich však dceři posílal její mzdu. Podle svědka pak k účtu měla rovněž zřízeno elektronické bankovníctví. Svědek se rovněž podrobněji vyjádřil ke zdravotnímu stavu své dcery, která zemřela v nemocnici v [obec] dne [datum]. Krátce před smrtí se podle svědka měla jeho dcera při telefonickém hovoru zmiňovat, že v případě svého úmrtí by chtěla poskytnout částku kolem 150 000 Kč svému bratrovi k zakoupení automobilu. Svědek to pochopil tak, že přinejmenším tyto finanční prostředky měla mít jeho dcera na svém účtu. Zároveň svědek ví o tom, že měla jeho dcera obžalovanému přispět na zakoupení bytu v [obec] částkou 1 000 000 Kč s tím, že tento by byl kupován prostřednictvím [právnícká osoba], ve které on sám byl na pozici jednatele, nicméně se jednalo o funkci čistě

formální. Svědek nikdy za tuto společnost nejednal, ani nebyl obeznámen se stavem majetku či účetnictví této společnosti. Zároveň svědek uvedl, že neví o tom, že by obžalovaný poskytoval jeho dceři nějaké finanční částky, a to případně i pokud by mělo jít o [právnícká osoba]. Pokud jde o věci jeho dcery, podle svědka měla svůj notebook a telefon zřejmě i v době své hospitalizace v [obec] před svým úmrtím, kdy tyto věci byly po úmrtí vydány zřejmě obžalovanému, coby jejím manželovi, když tento byl v době úmrtí tomuto přítomen.

7. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedl, že s obžalovaným je kamarád zhruba od roku 2012, dobře se přes své rodinné příslušníky znal i s otcem manželky obžalovaného [jméno] [příjmení]. Pokud jde o vztah obžalovaného a jeho manželky, pak se podle svědka k sobě chovali hezky, manželku obžalovaného však třičtvrtě roku až rok před její smrtí prakticky neviděl. Jakým způsobem bylo řešeno hospodaření s finančními prostředky nebo jak to měli vzájemně s penězi obžalovaný a jeho manželka, svědek netuší, stejně jako neví nic o pohybech finančních prostředků mezi [právnícká osoba] a manželkou obžalovaného. Pokud jde o [právnícká osoba], pak svědek popsal, jak byl po smrti manželky obžalovaného přímo obžalovaným osloven, zda by vykonával funkci jednatele společnosti [příjmení], když po smrti manželky obžalovaného již tuto funkci nechtěl nadále zastávat dosavadní jednatel [jméno] [příjmení]. Podle svědka měla být pozice jednatele v této společnosti čistě formálního charakteru, tuto svědek přijal pouze s podmínkou, že za společnost nebude vyvíjet jakékoli aktivity, a to v listopadu nebo v prosinci 2017 [ulice] situace této společnosti svědkovi vůbec nebyla známa, ani nic bližšího ohledně jejího chodu, pouze předpokládá, že se této společnosti mohlo dařit dobře, když obžalovaný i jeho manželka vždy působili tak, že mají dostatek finančních prostředků.

8. V rámci hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Jako listinný důkaz je doloženo písemné vyjádření obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného] ze září 2019, v němž popisoval, že [datum] byla jeho manželka [jméno] hospitalizována a hned následujícího dne jej žádala o výběr veškerých finančních prostředků ze svého účtu, aby byly k dispozici pro další náklady jí samotné i obžalovaného. Podle obžalovaného se jednalo o částku 296 000 Kč, z níž měl velkou část poskytnout právě on sám ze svých prostředků k potřebám hrazení nákladů v průběhu léčby své manželky. Zároveň jej měla žádat o to, aby své osobní věci sestávající zejména z oděvních součástí či kosmetiky, obžalovaný v případě jejího úmrtí předal jejím rodičům, kdy rovněž ve svém podání obžalovaný zahrnul výčet těchto věcí s vyčíslením jejich hodnoty, která podle jeho závěru přesahovala v souhrnu částku 300 000 Kč. Jak převod finančních prostředků, tak předání uvedených věcí měl obžalovaný své manželce slíbit, snažil se ale vše oddalovat a tato její přání začal realizovat až po jejím úmrtí. Zároveň v daném podání obžalovaný poukazoval na to, že až v rámci prvotního jednání u notářky zjistil, že není jediným dědicem, ale že dědí i rodiče jeho manželky, přičemž on sám byl po tomto zjištění přístupný jakékoli spravedlivé dohodě ohledně vypořádání dědictví. Poukazoval rovněž na to, že příslušné nesrovnalosti v rámci pohybů na účtu jeho zesnulé manželky mohly být řešeny a vysvětleny v rámci dědického řízení a nemusela být celá záležitost řešena cestou Policie České republiky.

9. Podle úmrtního listu zemřela [jméno] [celé jméno poškozeného] dne [datum]. Doloženo je rovněž usnesení vyšší soudní úřednice Okresního soudu v Bruntále ze dne 20. 10. 2017 pod sp. zn. 22 D 1002/2017, kterým byla jako soudní komisař v dědickém řízení o pozůstalosti zesnulé [jméno] [příjmení] pověřena notářka Mgr. [jméno] [příjmení]. Podle doloženého protokolu o předběžném šetření v téže dědické věci, který sepisovala tajemnice [jméno] [příjmení], byl tomuto předběžnému šetření dne [datum] přítomen toliko obžalovaný, kdy v rámci tohoto bylo zjištěno, že zůstavitelka nezanechala závět', byl zjištěn manžel zůstavitelky a její rodiče, zároveň podle obsahu tohoto protokolu byl přítomný poučen mimo jiné o své povinnosti vypovídat pravdu a nic nezamlčovat, zejména pokud jde o majetek zůstavitelky. Pokud jde o předběžné sdělení ohledně majetku zůstavitelky, v případě vkladů na vkladních knížkách, spořicírových účtech, terminovaných vkladech a podobně je uvedeno, že tyto nebyly, stejně tak je uvedeno i v případě veškerých ostatních majetkových položek včetně hotovosti s výjimkou akcií, kde je uvedeno, že

snad mohly být u [anonymizována dvě slova] a v případě svršků, kde je uvedeno pouze ošacení odpovídající věku – staré a bezcenné. V případě dluhů či jiných závazků je rovněž uvedeno, že nebyly zjištěny, pouze jsou konstatovány náklady pohřbu, které měly být rovněž doloženy a hrazeny výlučně obžalovaným v souhrnné hodnotě přesahující 45 000 Kč. Doloženy jsou dále protokoly o jednáních před soudním komisařem datované k [datum], [datum] a [datum]. V případě prvního z těchto jednání byli podle protokolu přítomni kromě soudní komisařky pozůstalí matka [celé jméno poškozeného] a otec [příjmení] [jméno] [příjmení], kteří byli mimo jiné seznámeni s dosavadním obsahem spisu, podle něhož měl být v rámci společného jmění zjištěny toliko motocykl a automobil, jejichž hodnota byla vyčíslena jako bezcenná a dále podílové listy v hodnotě kolem 150 000 Kč, stejně jako osobní věci a šatstvo zůstavitelky, rovněž vyčíslené jako bezcenné. Při tomto jednání pak měli oba rodiče zesnulé prohlašovat, že zůstavitelka měla mít na své jméno vedeny rovněž bankovní účty, a to přinejmenším u [právnícká osoba] a [právnícká osoba], mělo být na její jméno vedeno rovněž životní pojištění a dále měla mít ve vlastnictví velké množství šperků, které se měly nacházet v místě jejího bydliště v [obec a číslo], v hodnotě kolem 300 000 Kč. Jednání mělo být daného jednání odročeno za účelem prověření dalšího možného majetku zůstavitelky. Dalšího jednání se účastnil toliko otec zůstavitelky JUDr. [příjmení], s nímž bylo prakticky řešeno pouze to, že jako dědic dědictví neodmítl. Dále byli při jednání konstatováni další dva dědicové, matka zůstavitelky [celé jméno poškozeného] a její manžel, obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného]. V rámci třetího z těchto jednání byli podle protokolu kromě soudní komisařky přítomni oba rodiče zůstavitelky a její manžel, obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného], který měl být toho času ve výkonu trestu odnětí svobody, byl zastoupen zmocněnkyní [příjmení]. Ani jeden z účastníků dědického řízení podle protokolu dědictví neodmítl, zároveň bylo učiněno prohlášení dědiců ohledně společného jmění zůstavitelky a jejího manžela s tím, že do těchto měl patřit motocykl a automobil, již výše zmiňované podílové listy, pohledávka v částce 4 600 Kč za společností [právnícká osoba], běžný účet č. [bankovní účet] u [právnícká osoba] se zůstatkem ke dni úmrtí zůstavitelky ve výši 17 193,78 Kč, účet terminovaného vkladu u [právnícká osoba] [bankovní účet] vedený rovněž na jméno zůstavitelky ke dni jejího úmrtí v hodnotě 281 846,44 Kč a sporožirový účet č. [bankovní účet] u [právnícká osoba] opět na jméno zůstavitelky se zůstatkem ke dni úmrtí zůstavitelky v hodnotě 627,51 Kč, zároveň kromě těchto tří účtů měly být vedeny rovněž tři účty na jméno obžalovaného, kde zůstatek ke dni úmrtí zůstavitelky činil pouze 19,27 Kč, 70,31 Kč a 0 Kč. Zástupně obžalovaného pak měla v dědickém řízení podle protokolu sdělovat, že veškeré šperky byly již za života zůstavitelky rozdány, s čímž však nesouhlasili přítomní rodiče zůstavitelky a takové šperky spolu se svršků zůstavitelky byly na základě jejich prohlášení zařazeny do výlučného vlastnictví zůstavitelky. I toto jednání z [datum] pak bylo podle uvedeného protokolu odročeno, a to na neurčito. V rámci dědického řízení jsou doloženy rovněž jednotlivé žádosti notářky vůči bankám ohledně produktů vedených na jméno zesnulé [jméno] [příjmení]. K žádosti ze dne [datum] bylo sděleno [právnícká osoba] a.s., že na jméno zůstavitelky je veden běžný účet č. [bankovní účet] a účet terminovaného vkladu č. [bankovní účet], když v případě prvního z nich činil zůstatek ke dni úmrtí zůstavitelky 17 193,78 Kč, avšak aktuální zůstatek ke dni výpisu, tedy k [datum], toliko 486,78 Kč a v případě druhého z těchto účtů činil zůstatek ke dni úmrtí zůstavitelky 281 846,44 Kč, avšak aktuální zůstatek toliko 1 868,16 Kč. Na základě další doložené žádosti notářky pak byly [právnícká osoba] a.s. poskytnuty výpisy z obou výše uvedených účtů za dotčené období s tím, že v případě prvního účtu č. [bankovní účet] je zřejmá bezhotovostní transakce převodem ze dne [datum], kdy je zaznamenána příchozí platba na tento účet z účtu [bankovní účet] vedeného rovněž na zůstavitelku, v částce 280 000 Kč s tím, že celkový zůstatek byl následně ve výši 297 183,78 Kč, avšak ještě téhož dne je zaznamenána další transakce, a to odchozí platba v částce 296 000 Kč na účet č. [bankovní účet] označená jako splátka s tím, že následný zůstatek na účtu činil již pouze 1 183,78 Kč. V případě druhého z těchto účtů č. [bankovní účet] je pak rovněž zaznamenána odchozí bezhotovostní úhrada částky 280 000 Kč na účet č. [bankovní účet], po které byl konečný zůstatek již pouze 1 864,37 Kč, která je rovněž datována k [datum]. K dalšímu dotazu notářky je pak doložena ještě zpráva [právnícká osoba], podle které

byly vedeny na jméno obžalovaného sporozírový účet a účet spoření [obec] spořitelny se zůstatkem ke dni úmrtí zůstavitelky [jméno] [příjmení] ve výši 70,31 Kč v případě prvního z nich a 0 Kč v případě druhého z nich, dále kartový účet kreditní karty a účet hotovostního úvěru se zůstatky - 51 382,57 Kč a - 328 359,01 Kč. Z pozůstalostního řízení jsou rovněž doloženy podklady ke společnosti [právnícká osoba], a to výpis z obchodního rejstříku a notářské zápisy, podle nichž měl být společníkem uvedené společnosti obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného], tato měla mít statut soukromého svěřeneckého fondu, obžalovaný měl mít v rámci exekučního řízení zakázáno převádět svůj podíl na jiného, splacený vklad měl činit 200 000 Kč, u svěřeneckého fondu měl být obžalovaný veden jako zakladatel 1 a jeho manželka [jméno] [celé jméno poškozeného] jako zakladatel 2, jako jednatel pak byl od [datum] veden [jméno] [příjmení]. Doloženo pak bylo i konečné rozhodnutí ve výši uvedeném dědickém řízení v podobě usnesení Mgr. [příjmení] ze dne [datum], kterým byla schválena dohoda o vypořádání majetku patřícího do společného jmění zůstavitelky a jejího manžela, v rámci které do výlučného vlastnictví manžela byly zařazeny prostředky ze všech účtů vedených na jméno zůstavitelky, stejně jako část podílových listů na její jméno ve výši 1/2, na základě další dohody nabyli pozůstalý otec [příjmení] [příjmení] a manžel zůstavitelky rovným dílem pohledávku 2 300 Kč za společností [právnícká osoba], pohledávku 147 398,29 Kč za pozůstalým manželem z titulu vypořádání společného jmění, šperky a další osobní věci, šatstvo, obuv zůstavitelky bez určení hodnoty, stejně tak jim bylo uloženo rovným dílem uhradit zjištěné dluhy, a to mimo jiné i pokud jde o dluhy obžalovaného coby manžela zůstavitelky do výše jedné poloviny těchto dluhů, což byla souhrnná částka blížící se 200 000 Kč, ale i pohledávku pozůstalého manžela z titulu uhrazených nákladů pohřbu ve výši 46 125 Kč, zatímco do výlučného vlastnictví otce připadly podle dohody motocykl a automobil a část podílových listů, zatímco do výlučného vlastnictví manžela zbylá část podílových listů ve srovnatelné výši. Jak je zřejmé z dotčeného usnesení, pozůstalá matka [celé jméno poškozeného] z pozůstalosti žádný majetek nenabyla.

10. Doložena jsou dále i vyjádření notářsky Mgr. [jméno] [příjmení] pro účely trestního řízení. Notářka se tehdy vyjadřovala k možnému rozdělení částky 296 000 Kč dle zákonných nároků jednotlivých dědiců tak, že za předpokladu, že by tato částka náležela do společného jmění manželů, připadla by její polovina manželovi a předmětem dědictví by byla toliko zbylá polovina 148 000 Kč, která by mezi dědice byla rozdělena takovým způsobem, že polovina by připadla pozůstalému manželovi a čtvrtina každému z rodičů. Dále notářka popisovala dosavadní průběh dědického řízení, které v době podávání zpráv ještě nebylo ukončeno a poukazovala rovněž na to, že obvyklá cena majetku ve společném jmění zůstavitelky a jejího manžela měla činit 454 096,89 Kč, z čehož do pozůstalosti by měla náležet polovina, tedy 227 048,44 Kč, zatímco zjištěné dluhy ve společném jmění manželů měly dosahovat částky 381 066 Kč, které rovněž měly být zahrnuty do pozůstalosti v ceně obvyklé odpovídající 1/2 těchto dluhů.

11. Podle sdělení společnosti [právnícká osoba] je majitelem účtu č. [bankovní účet] společnost [právnícká osoba], od jeho založení dne [datum] až do aktuálního data s tím, že ve shodném období je vedeno dispoziční právo k tomuto účtu ve prospěch obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného] a zůstatek v srpnu 2019 činil 3 133,08 Kč. Příložen je rovněž výpis z uvedeného účtu za období od října 2017, kdy hned v úvodu tohoto měsíce je zřejmá příchozí platba datovaná k [datum] z účtu č. [bankovní účet] [jméno] [příjmení] ve výši 296 000 Kč, označená jako splátka, načež v období od [datum] následuje série odchozích plateb ve většině případů označených jako půjčka sk., kdy souhrnná výše těchto transakcí významně přesahuje částku 200 000 Kč. Až následně k [datum] je doložen vklad hotovosti ve výši 2 000 000 Kč na tento účet, kdy opět následuje série plateb z účtu, a to i v relativně vyšších, statisícových částkách a jako příjmy jsou pak doloženy kromě vrácené platby investice – výplata pojistné události v částce přes 200 000 Kč. Konečný zůstatek za říjen 2017 činí částku přesahující částky 1 100 000 Kč, tato se však za většinu následujících měsíců setrvale snižuje, snad jen s výjimkou měsíce června 2018, kdy jsou na účet připisovány vyšší částky zejména z titulu prodeje cenných papírů blížící se 600 000 Kč a zůstatek

na účtu pak vykazuje částku přesahující 670 000 Kč, nicméně od tohoto období je opět zjevný soustavný pokles zůstatku na účtu až k datu podání zprávy [právnícká osoba] Dle dalšího sdělení [právnícká osoba] pak byl na účet [jméno] [příjmení] veden osobní účet [bankovní účet], na němž však byl veden dluh z důvodu nepovoleného debetu.

12. Z dalšího šetření policejního orgánu k IP adresám byla zjištěna zájmová IP adresa [adresa] [celé jméno obžalovaného], tedy obžalovanému. K tomuto byla doložena rovněž příslušná smlouva o poskytování telekomunikačních služeb.

13. V průběhu hlavního líčení byly ještě ze strany státního zastupitelství doloženy podklady ke společnosti [právnícká osoba], a to v podobě výpisu z obchodního rejstříku a výkazu zisků a ztráty k [datum] s tím, že pokud jde o obžalovaného, tento byl veden jako společník uvedené společnosti do [datum] a jako jednatel do [datum], kdy finanční výsledek hospodaření za rok 2013 měl činit - 408 000 Kč, zatímco provozní výsledek hospodaření 491 000 Kč. Doložen pak byl rovněž rozsudek Krajského soudu v Ostravě ve věci sp. zn. 42 Cm 139/2014, pravomocný k 4. 9. 2017, podle něhož bylo obžalovanému, coby žalovanému vdané civilní věci, uloženo uhradit 330 000 Kč na základě podané žaloby žalobce spol. [právnícká osoba], dalších 134 444 Kč opět žalobci na nákladech řízení a dalších 5 645,50 Kč České republice, opět na nákladech řízení.

14. Součástí trestního spisu je dále výpis z účtu č. [bankovní účet] vedeného na jméno [jméno] [příjmení] za období měsíce května 2017, který byl z přiloženého věcného důkazu v podobě kompaktního disku obsahujícího výpisy z dotčených účtů [jméno] [příjmení], vytištěn jako měsíc, kdy na uvedený účet mohla být připsána platba z účtu společnosti [právnícká osoba] Na tomto výpisu je zřejmá příchozí úhrada z účtu č. [bankovní účet] společnosti [právnícká osoba] datovaná k [datum] ve výši 300 000 Kč bez bližšího popisu účelu této platby. V návaznosti na tento listinný důkaz pak byl ze strany Okresního soudu v Bruntále vytištěn výpis z dotčeného účtu společnosti [právnícká osoba] vedeného u [právnícká osoba], za období od května 2016 do konce května 2017. Za dotčené období se zůstatky na účtu ve sledovaném období pohybovaly v relativně nízkých částkách v řádu pouze tisíců korun, s výjimkou období května 2017, kdy je v pohybech na účtu evidován prodej podílu u [právnícká osoba] [anonymizováno] za částku 500 000 Kč z [datum] a 200 000 Kč z [datum]. Ihned po připsání první z uvedených plateb je evidována k [datum] odchozí domácí platba v částce 300 000 Kč na účet č. [bankovní účet], tedy vedený na jméno [jméno] [příjmení], která je výslovně označena jako vratka půjčky.

15. Zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 3 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo padělá nebo pozmění platební prostředek v úmyslu použít jej jako pravý nebo platný, nebo kdo padělaný nebo pozměněný platební prostředek použije jako pravý nebo platný. Přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odstavec 2 písmeno c), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo získá přístup k počítačovému systému nebo nosiči informací a padělá nebo pozmění data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací tak, aby byla považována za pravá nebo podle nich bylo jednáno tak, jako by byla data pravá, bez ohledu na to, zda jsou tato data přímo čitelná a srozumitelná, spáchá-li takový čin v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou újmu, nebo získat sobě nebo jinému neoprávněný prospěch. Přečinu podvodu podle § 209 odstavec 1 trestního zákoníku se pak dopustí ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Škodou nikoli nepatrnou je pak nutno ve smyslu ustanovení § 138 odstavec 1 trestního zákoníku rozumět škodu ve výši nejméně 10 000 Kč.

16. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] již v průběhu přípravného řízení spáchání činu a naplnění výše uvedené právní kvalifikace popřel s poukazem na to, že sice připustil převod finančních prostředků z účtu své manželky [jméno] [příjmení] na účet společnosti [právnícká osoba], s nímž disponoval a následně částečně i na svou osobu, a to v době po skonu své manželky, nicméně zároveň poukazyval na to, že v průběhu jara 2017 poskytla společnost [právnícká osoba]

jeho manželce půjčku ve výši 300 000 Kč a jeho manželka si před smrtí přála tyto finanční prostředky vrátit. Zároveň se tehdy obžalovaný hájil tím, že netušil, že dědici z pozůstalosti jeho manželky mohou být i její rodiče. Spáchání činu pak obžalovaný popíral i v rámci svého písemného vyjádření z přípravného řízení, kdy v září 2019, tedy více než jeden rok před svou výpovědí v procesním postavení obviněného, obdobně poukazoval na to, že až v průběhu počátku dědického řízení se dověděl o tom, že není jediným dědicem, ale dědit mohou i rodiče jeho manželky, zmiňoval vysoké náklady, které měl mít v souvislosti se zdravotním stavem své manželky před jejím úmrtím a poukazoval rovněž na množství osobních věcí své manželky, které v souhrnu přesahovaly hodnotu 300 000 Kč, které měl na žádost své manželky předat jejím rodičům. V rámci tohoto podání obžalovaný nezmínil jakoukoli půjčku své manželce ze strany společnosti [právníká osoba], naopak uváděl, že její manželka před svým úmrtím žádala o výběr finanční hotovosti ve výši 296 000 Kč, aby měl obžalovaný dostatek prostředků k úhradě jejich společných potřeb, přičemž měl tento výběr sice přislíbit, ale finanční hotovost na základě přání manželky vybrat až po jejím úmrtí. Jsou tak zřejmé rozpory v rámci výpovědi obžalovaného v procesním postavení obviněného oproti jeho původnímu písemnému vyjádření, kdy lze předpokládat určitou úpravu vyjádření obžalovaného s ohledem na průběh trestního řízení.

17. Převod dotčené finanční hotovosti z účtu [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet] v částce 280 000 Kč na účet téže majitelky č. [bankovní účet] a následný převod hotovosti ve výši 296 000 Kč z posledně jmenovaného účtu na účet č. [bankovní účet] společnosti [právníká osoba] je kromě výpovědi obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného] potvrzován i ostatními důkazy, a to zejména pokud jde o jednotlivé výpisy z dotčených účtů, kde jsou tyto transakce zaznamenány k datu [datum], ale i podklady z dědického řízení, podrobněji rozepsanými výše v tomto odůvodnění, z nichž jsou zřejmá zjištění v rámci dědického řízení učiněná notářkou Mgr. [příjmení] či jejím pracovníky, ale vesměs tyto skutečnosti vyplývají i z vyjádření svědků [příjmení] či Mgr. [příjmení]. Výše uvedenými důkazy v podobě výpovědi svědků či podklady z dědického řízení zahrnujícími mimo jiné i úmrtí list, pak bylo rovněž doloženo, že manželka obžalovaného [jméno] [celé jméno poškozeného] zemřela dne [datum]. Z podkladů shromážděných policejním orgánem v rámci přípravného řízení je rovněž zřejmé, že k dotčeným transakcím došlo prostřednictvím příkazů k úhradě učiněným v rámci elektronického bankovníctví z IP adresy, která byla k užívání přidělena právě obžalovanému [příjmení] [celé jméno obžalovaného], přičemž provedení transakcí prostřednictvím elektronického bankovníctví ostatně připouštěl i sám obžalovaný s poukazem na to, že se svou manželkou za jejího života běžně prováděli transakce z účtu toho druhého a znali tak přístupové údaje. Rovněž z výpovědi svědka [příjmení] z přípravného řízení je zřejmé, že obžalovaný měl k dispozici krátce po úmrtí své manželky její mobilní telefon potřebný k potvrzení transakcí cestou elektronického bankovníctví.

18. Okruh dědiců po zůstavitelce [jméno] [příjmení] je zřejmý již z aktuální právní úpravy, konkrétně v případě občanského zákoníku pokud jde o jeho ustanovení § [číslo], ale je zřejmý i z písemného vyjádření notářky Mgr. [příjmení] a potažmo i její výpovědi u hlavního líčení, kdy za situace, že pozůstalá [jméno] [celé jméno poškozeného] byla bezdětná, byli jejími dědici v tzv. druhé třídě její manžel, tedy obžalovaný a oba její rodiče, tedy [celé jméno poškozeného] a JUDr. [jméno] [příjmení]. Z jednotlivých protokolů o jednání v rámci dědického řízení i z vyjádření Mgr. [příjmení] pak vyplývá, že ani jeden z dědiců po [jméno] [příjmení] se dědictví nevzdal, tedy nedošlo z jejich strany k odmítnutí dědictví a měli tak nárok na podíl k pozůstalosti. Celkový souhrn majetku v rámci dědického řízení je zřejmý částečně z protokolů o jednání v dědickém řízení, zejména ale ze závěrečného rozhodnutí v podobě usnesení notářky, z nichž je zřejmé, že v rámci dohody řešili vypořádání všichni tři výše jmenovaní dědicové, nicméně dědička [celé jméno poškozeného] nakonec v rámci dohody nepožadovala jakýkoli majetek z pozůstalosti a takto se prakticky smířila s dědictvím v hodnotě 0 Kč. Pokud jde o hodnotu majetku k datu úmrtí zůstavitelky, tato přesahovala částku 450 000 Kč, nicméně naprostá většina tohoto majetku spadala do společného jmění manželů, v důsledku čehož měl na polovinu tohoto majetku zákonný nárok obžalovaný coby

manžel zůstavitelky. Zbylá polovina pak měla být rozdělena podle občanského zákoníku tak, že na polovinu měl nárok manžel zůstavitelky a na čtvrtinu nárok každý z jejich rodičů. Zároveň však byly zjištěny vysoké dluhy, které bylo nutno do pozůstalosti rovněž započítat a jejichž celková výše ve společném jmění přesahovala částku 380 000 Kč, pokud pak jde o skutečné zůstatky na účtech zůstavitelky po provedení výše uvedených transakcí z [datum], byla na těchto vykazována již jen zanedbatelná hotovost.

19. Lze tedy shrnout, že podle výše provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že nárok na podíl v rámci dědického řízení z pozůstalosti po zůstavitelce [jméno] [příjmení] měli jednak obžalovaný a jednak její rodiče [jméno] a [jméno] [příjmení], kteří se svých nároků nevzdali, nicméně i přesto velmi krátce po úmrtí zůstavitelky [jméno] [příjmení] a před zahájením dědického řízení obžalovaný převedl výše uvedenou finanční hotovost postupně z jejich účtů na účet [právnícká osoba] a z tohoto účtu zjevně činil další operace, které i podle jeho výpovědi měly být částečně i k jeho vlastnímu užitku. Je přitom zřejmé, že k transakcím na účtech zesnulé [jméno] [příjmení] obžalovaný neměl dispoziční oprávnění a nebyl tedy jakkoli oprávněn vstupovat ani v rámci elektronického bankovníctví na její peněžní účty, natož z těchto provádět jakékoli operace. Pokud i přesto vstoupil v rámci elektronického bankovníctví na účet jmenované a z tohoto prováděl platby, k nimž musel zadat elektronický příkaz k úhradě, fakticky tímto neoprávněně vytvořil platební prostředek, který nebyl pravdivý, ale padělaný a využil jej jako pravý. Po formální stránce tak i za předpokladu, že by bylo možno věřit obhajobě obžalovaného, byly by naplněny přinejmenším znaky zločinu podle § 234 odstavec 3 trestního zákoníku.

20. Výše předestřené obhajobě obžalovaného, ať už v rámci jeho výpovědi z přípravného řízení, nebo v rámci jeho písemného vyjádření však soud nemohl uvěřit. Je potřeba opětovně zmínit rozpor mezi tím, že k důvodům převodu finančních prostředků uváděl obžalovaný v rámci svého původního písemného vyjádření oproti tomu, co uváděl již jako obviněný v průběhu trestního řízení. Pokud pak jde o původní písemné vyjádření obžalovaného, že měl finanční prostředky vybrat na žádost své manželky k úhradě jejich společných potřeb, pak by takováto obhajoba nevysvětlovala způsob provedení jednotlivých transakcí, když finanční prostředky takto nebyly vybrány přímo, ani převedeny na některý z účtů obžalovaného, ale byly převedeny nejprve na účet společnosti [právnícká osoba], z něhož je měl až následně použít sám obžalovaný. Naznačená obhajoba obžalovaného z jeho písemného vyjádření totiž nevysvětluje, proč by vlastně měl k pokrytí společných nákladů vybírat tak vysokou hotovost.

21. Obhajobu obžalovaného pak vyvracejí svými výpověďmi svědci [příjmení], podle kterých manželka obžalovaného, jejich dcera [jméno] [celé jméno poškozeného], nikdy před svým úmrtím nezmiňovala přání navrátit jakoukoli půjčku obžalovanému či společnosti [právnícká osoba], ani jim nebyla známa možná existence takovéto půjčky, když naopak měla manželka obžalovaného spíše sama přispívat, mimo jiné i ve prospěch uvedené společnosti. Stejně tak tito svědci popřeli, že by jim bylo známo přání manželky obžalovaného poskytnout nějaké finanční prostředky jemu samotnému, když naopak měla chtít část svých finančních prostředků poskytnout svému bratrovi k zakoupení automobilu. Přestože podle výpisu z účtu je zřejmá transakce z účtu společnosti [právnícká osoba] na účet manželky obžalovaného ve výši 300 000 Kč z období května 2017, podle bližšího výpisu z účtu společnosti [právnícká osoba] jednoznačně vyplývá, že se nejednalo o půjčku ze strany společnosti [právnícká osoba] manželce obžalovaného, jak se obžalovaný hájil, ale naopak o vratku půjčky, tedy o vrácení peněz, které zřejmě měla dříve zapůjčit společnosti [právnícká osoba] právě manželka obžalovaného. Tímto je vyvracena obhajoba obžalovaného ohledně toho, že se mohl cítit oprávněn k převodu finančních prostředků z účtu své zesnulé manželky na účet společnosti [právnícká osoba], kterou fakticky ovládal, i když tato obhajoba obžalovaného sama o sobě již působí nevěrohodně vzhledem k tomu, jakým způsobem byla modifikována oproti původnímu písemnému vyjádření obžalovaného, v němž žádná půjčka ze strany společnosti [právnícká osoba] zmiňována nebyla. Ostatně samotné výpisy z účtu společnosti [právnícká osoba] z období před uvedenou platbou rozhodně nenasvědčují tomu, že by společnost [právnícká osoba]

disponovala takovými finančními prostředky, aby mohla zmíněný obnos manželce obžalovaného zapůjčit, když zůstatky na účtu této společnosti za jednotlivé kalendářní měsíce se pravidelně pohybovaly v částkách pouhých tisíců korun. Je přitom zřejmé, že i sám obžalovaný měl v dotčeném období dluhy, kdy i v průběhu dědického řízení zmiňoval exekuční řízení vůči své osobě, navíc byl doložen rozsudek, podle něhož dlužil v průběhu roku 2017 nemalé finanční prostředky společnosti [právnícká osoba], kdy tento rozsudek byl vynesena již v lednu 2017 a tedy ještě předtím, než měl obžalovaný poskytovat tvrzenou půjčku své manželce prostřednictvím společnosti [právnícká osoba]

22. Pokud se obžalovaný hájil tím, že rodičům své manželky po jejím úmrtí předal její osobní věci, jejichž hodnota výrazně přesahovala 300 000 Kč, pak je takové tvrzení obžalovaného v příkrém rozporu s tím, co měl sdělovat v průběhu předběžného šetření v rámci dědického řízení, kde za přítomnosti obžalovaného byla uvedena hodnota osobních věcí zůstavitelky jako nulová s poukazem na to, že po této zůstalo pouze obnošené šatstvo. Tento záznam z protokolu o předběžném šetření v dědickém řízení pak plně koresponduje s výpovědí svědkyně [příjmení] u hlavního líčení, podle které po její dceři skutečně zůstalo již jen postarší, obnošené oblečení, i když toto bylo poměrně dobré kvality. Podle konečného rozhodnutí v dědickém řízení měly navíc osobní věci zůstavitelky připadnout do společného vlastnictví obžalovaného a JUDr. [jméno] [příjmení] rovným dílem, přičemž takový obsah rozhodnutí lze sotva předpokládat za situace, kdy by veškeré osobní věci již byly předány rodičům zůstavitelky a nemohl by je tedy žádným způsobem ani zčásti jako spoluvlastník nabýt obžalovaný.

23. Obhajoba obžalovaného pak spočívala rovněž v tom, že měl původně za jediného dědice po své manželce považovat toliko sám sebe a že mohou být dalšími dědici i její rodiče, se měl dovědět až po zahájení dědického řízení. Předně je nutno konstatovat, že uvedená skutečnost je zřejmá již z obsahu občanského zákoníku a jako taková tedy měla být zřejmá i samotnému obžalovanému, který navíc ani zjevně neučinil jakékoli kroky, aby ověřil, zda je skutečně jediným dědicem po své manželce podle účinné právní úpravy a zda tedy z titulu dědictví má nárok na veškerý majetek z pozůstalosti. Naopak samotné jednání obžalovaného krátce po úmrtí jeho manželky poměrně jednoznačně nasvědčuje tomu, že se snažil co nejdříve zmocnit hodnotnějších součástí tohoto majetku, k nimž mohl mít relativně snadnější přístup a za které je nutno považovat jednak finanční prostředky na účtu jeho manželky či šperky, jejichž existenci namítali svědci [příjmení], nejen v probíhajícím trestním řízení, ale i předtím v průběhu dědického řízení a které měly být umístěny ve společné domácnosti zesnulé s obžalovaným, který tak k nim mohl mít snadný přístup. Již z protokolu o předběžném šetření v rámci dědického řízení přitom vyplývá, že obžalovaný zamlčel existenci bankovních účtů své manželky, ale i jakýchkoliv šperků či jiných cenností a jako jediné hodnotnější položky prakticky zmiňoval pouze podílové listy, které navíc ani blíže nespecifikoval. Existenci šperků přitom popíral i v dalším průběhu dědického řízení prostřednictvím své zmocněnkyně, jak je zřejmé z protokolů o jednání, kdy tyto šperky, ale i samotné prostředky na účtech a oprávnění k těmto účtům byly zahrnuty do pozůstalosti až na základě intervence dalších dědiců, rodičů zůstavitelky. Uvedené skutečnosti potvrdila rovněž svědkyně [příjmení] [příjmení], ale i svědkyně [celé jméno poškozeného] u hlavního líčení. Již toto jednání samotného obžalovaného, kdy nejprve velmi krátce po úmrtí své manželky provedl transakce z jejích účtů ve svůj prospěch a následně v průběhu dědického řízení existenci těchto účtů, ale i dalšího hodnotnějšího majetku zapíral, nasvědčují tomu, že jednal zcela záměrně a úmyslně se snažil zmocnit se hodnotnějších věcí z pozůstalosti předtím, než by se tyto mohly stát součástí pozůstalosti a být tak k dispozici i rodičům jeho manželky.

24. Za daného stavu věci pak neobstojí ani námitka obhajoby obžalovaného v tom směru, že za situace, kdy s trestním stíháním obžalovaného souhlasila toliko poškozená [celé jméno poškozeného], tato nakonec neobdržela ničeho v rámci podílu na pozůstalosti a naopak veškerá práva k účtům zesnulé [jméno] [příjmení] byla v rámci dědického řízení na základě dohody dědiců převedena ku prospěchu obžalovaného. Výsledek samotného dědického řízení, který navíc závisel

na dohodě mezi dědici nic nemění na tom, že oba rodiče zemřelé [jméno] [příjmení] měli nárok na podíl z pozůstalosti, který však obžalovaný neoprávněnými transakcemi z účtu zemřelé významně snížil. Z jednotlivých podkladů z dědického řízení je navíc zřejmé, že aktuální zůstatek na účtech zemřelé byl zanedbatelné hodnoty a lze tak jednoznačně chápat důvody, proč její rodiče o práva k takovým účtům již neměli zájem. Jak vyplývá z podkladů dědického řízení i doložených podkladů ze soudního řízení se společností [právníká osoba], byl obžalovaný v dotčené období zadlužený a byly vůči němu vedeny exekuce, navíc byl v dané době ve výkonu trestu odnětí svobody relativně delšího trvání. Pokud byla pozůstalost zatížena poměrně vysokými dluhy a s výjimkou podílových listů, které však na výši dluhů svou hodnotou nedosahovaly, nebylo již v pozůstalosti hodnotnějšího majetku, a to ani v podobě zůstatku na účtu, je možno chápat jednak postup [jméno] [příjmení], která z dědictví po své dceři nepožadovala jakýkoli majetek, ale zároveň se ani nezavázala hradit jakékoli její závazky, či rozhodnutí otce zesnulé, který již neměl zájem o možnost vlastnictví a disponování s uvedenými účty, na kterých již prakticky nebyl žádný zůstatek, když navíc muselo být zřejmé, že s ohledem na majetkovou situaci obžalovaného bude vysoce problematické po něm oficiální cestou jakýkoli majetek vymoci.

25. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud nemohl akceptovat jediný z výše naznačených bodů obhajoby obžalovaného a musel shledat, že se skutečně dopustil jednání popisované ve skutkové větě podané obžaloby. Zároveň s ohledem na výše uvedené soud dovodil, že obžalovaný jednal se zjištěným záměrem a tím pádem i úmyslně ve formě úmyslu přímém ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. Jestliže za těchto okolností v rámci provádění transakcí prostřednictvím elektronického bankovníctví zadal zcela neoprávněně příkaz k úhradě, coby platební prostředek, použil takto padělaný platební prostředek jako pravý a naplnil takovým jednáním znaky zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 3 trestního zákoníku. Zároveň takovým způsobem, kdy neoprávněně vstoupil do počítačového systému a zde padělal data, aby byla považována za pravá, spočívající v přihlášení do elektronického bankovníctví a provádění následných transakcí při vzbuzení zdání, že k tomuto má oprávnění či jde o osobu oprávněnou v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch v podobě finanční hotovosti na úkor případných dalších oprávněných osob, v konkrétním případě rodičů své manželky [jméno] [příjmení], kterým by tak způsobil škodu, naplnil zároveň znaky přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a k nosiči informací ve smyslu § 230 odstavec 2 písmeno c), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku. Zároveň svým jednáním obžalovaný naplnil znaky přečinu podvodu ve smyslu § 209 odstavec 1 trestního zákoníku, když vstupem na účet své již zesnulé manželky [jméno] [příjmení] vzbudil zdání, že zde vstupuje osoba oprávněná, tedy jeho manželka a provedl transakce, které rovněž budily zdání, že je provádí jeho manželka, uvedl takto v omyl představitele [právníká osoba] a.s., když jinak by mu vstup na účet nebyl umožněn a stejně tak by byly zamítnuty zadávané transakce a způsobil tak škodu na majetku oprávněných dědiců po své zesnulé manželce, kterými kromě něj byli její rodiče [celé jméno poškozeného] a JUDr. [jméno] [příjmení]. Pokud jde o posledně jmenovaného, tento projevil nesouhlas s trestním stíháním obžalovaného, coby svého zetě a ve vztahu k osobě JUDr. [příjmení] tak nemůže být obžalovaný pro danou trestnou činnost shledán vinným, naproti tomu [celé jméno poškozeného] s trestním stíháním svého zetě souhlas dala a proto je možno i pro účely výpočtu výše škody v případě přečinu podvodu počítat výši škody, kterou obžalovaný způsobil právě této poškozené. Jak je zřejmé z ustanovení § 1636 odstavec 2 občanského zákoníku a potažmo i vyjádření notářky Mgr. [příjmení] z celkové částky 296 000 Kč, kterou obžalovaný podvodně převedl z účtů své zesnulé manželky, by částka 148 000 Kč náležela jemu samotnému z titulu vypořádání společného jmění manželů, zatímco ze zbytku by poškozená [celé jméno poškozeného] měla nárok na 1/4, což je částka 37 000 Kč, která se rovná výsledku částky 148 000 Kč podělené čtyřmi. Tato částka je i výši způsobené škody a vzhledem k tomu, že již přesáhla dolní hranici škody nikoli nepatrné, je nutno v jednání obžalovaného shledat naplněny i znaky přečinu podvodu ve smyslu § 209 odstavec 1 trestního zákoníku co do kritéria výše způsobené škody.

26. Ještě před skončením dokazování navrhl obhájce obžalovaného jeho doplnění spočívající v předvolání a výslechu obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného]. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se již k věci vyjadřoval v průběhu přípravného řízení ústně i písemně, s přihlédnutím k tomu, že celková důkazní situace, zejména pokud jde o ostatní shromážděné důkazy, působí v této trestní věci poměrně jednoznačně a navíc je zřejmý postoj obžalovaného, který se opakovaně vyhýbá osobní účasti u hlavního líčení a vůbec tomu, aby toto mohlo být konáno a celá tato trestní věc skončena, kdy opakovaně předkládá lékařské zprávy a omlouvá svou neúčast ze zdravotních důvodů, přestože z vypracovaných znaleckých posudků opatřených soudem i z výpovědi znalkyně jednoznačně vyplývá, že účasti je schopen, jeho jednání je tak nutno posoudit jako účelové protahování trestního řízení, kdy v důsledku tohoto jednání obžalovaného nebylo možno tuto věc napadnuvší soudu již v březnu 2021 skončit dříve, než téměř 2,5 roku po nápadu obžaloby, dá se spíše předpokládat, že by takovýto postup pouze neúměrně nadále protahoval celé trestní stíhání bez možnosti zjistit jakékoli podstatnější nové skutečnosti způsobilé zásadnějším způsobem ovlivnit důkazní situaci a potažmo i závěry soudu ohledně některého z výroků předpokládaného rozsudku. S přihlédnutím k těmto okolnostem byl důkazní návrh obhajoby jako nedůvodný zamítnut.

27. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, kterým je jednak zájem na ochraně cizího majetku, jednak zájem na ochraně integrity a dostupnosti počítačových dat a systémů před neoprávněnými zásady a neoprávněným užíváním a jednak zájem na řádném fungování bezhotovostního platebního styku. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, kdy k tíži obžalovaného zohlednil zejména skutečnost, že svým jednáním naplnil znaky hned tří různých trestných činů, kterých se navíc dopustil v souvislosti s úmrtím další osoby, a dokonce ke škodě rodičů této osoby. Na druhou stranu již ku prospěchu obžalovaného bylo potřeba vyhodnotit způsob spáchání nejprísnějšiho z trestných činů podle § 234 odstavec 3 trestního zákoníku, když tohoto se obžalovaný dopustil vesměs v nejméně závažné formě, toliko v souvislosti s elektronickým příkazem k úhradě a nikoli například vyhotovením či použitím padělku bankovek či platební karty. K osobě obžalovaného soud zjistil, že jde o invalidního důchodce, který byl podle obsahu rejstříku trestů odsouzen v roce 2016 s právní mocí k [datum] pro závažnou finanční trestnou činnost k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 roků, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn k [datum] se stanovením zkušební doby do [datum]. Dále je proti obžalovanému v běhu trestní stíhání pro hospodářskou trestnou činnost, dozorované Obvodním státním zastupitelstvím pro [část Prahy].

28. Jak je zřejmé z výše uvedeného, obžalovaný se nyní projednávané trestné činnosti dopustil krátce poté, co byl pravomocně odsouzen pro jinou závažnou majetkovou trestnou činnost. Toto dřívější odsouzení mu tak přitěžuje, přičemž s ohledem na to, že aktuálně je stíhán mimo jiné pro zločin, nejsou dány podmínky pro ukládání jakéhokoli z alternativních trestů, i když s ohledem na majetkové poměry obžalovaného a jeho zdravotní stav, doložený zejména znaleckých posudkem, by obžalovaný sotva mohl být schopen některý z alternativních trestů vykonávat a stejně by nebyly dány podmínky pro jejich ukládání. V případě nejprísnějšiho z trestných činů podle § 234 odstavec 3 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožován trestní sazbu odnětí svobody ve výměře 3 až 8 roků. Trest je ukládán za tři různé trestné činy, a proto bylo nutno jej ukládat podle pravidel pro ukládání trestu úhrnného postupem podle § 43 odstavec 1 trestního zákoníku. Při zvažování výměry tohoto trestu soud přihlédl k relativně problémovější osobě obžalovaného, stejně jako k výše rozepsaným přitěžujícím i polehčujícím okolnostem v rámci spáchání trestné činnosti, ke zdravotnímu stavu obžalovaného, ale i k přístupu obžalovaného k trestní odpovědnosti a k celému trestnímu řízení, když tento jeho přístup rozhodně nelze nazývat spoluprací s ohledem zejména na to, že obžalovaný se s poukazem na neschopnost účasti u hlavního líčení zjevně snažil rozhodnutí ve věci oddalovat, když ze závěru znalkyně vyplynulo, že takovéto účasti schopen byl. Za daných okolností nebylo možno ukládat trest na samé dolní hranici trestní sazby, jak bylo původně navrhováno v rámci závěrečného návrhu státního zastupitelství, zároveň ale soud shledal jako

přiměřený a dostatečný trest stále ještě blížící se dolní hranici zákonného rozmezí v trvání 3 roků a 6 měsíců, když soud zohlednil i to, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil ještě před nástupem výkonu trestu odnětí svobody v předchozí trestní věci. S ohledem na osobu obžalovaného, na něhož je nutno pohlížet jako na recidivistu, stejně jako s ohledem na výměru uloženého trestu nezbylo, než ukládat trest odnětí svobody jako nepodmíněný se zařazením do věznice s ostrahou ve smyslu § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, když pro zařazení obžalovaného do přísnějšího typu věznice nebyly shledány důvody. Jak je zřejmé i z výpovědi znalkyně, aktuálně nebyly shledány konkrétní důvody, proč by obžalovaný samotného výkonu trestu odnětí svobody ani po zdravotní stránce, nemohl být schopen.

29. K trestnímu řízení se jako poškozená s nárokem na náhradu škody připojila [celé jméno poškozeného] s částkou 49 333 Kč. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, obžalovaný svou trestnou činností této poškozené skutečně způsobil majetkovou škodu, a to i přesto, že se poškozená nakonec coby pozůstalá v dědickém řízení nepřihlásila o konkrétní podíl na pozůstalosti, když i z výpovědi samotné poškozené vyplývá, že tomuto tak bylo zejména proto, že již v pozůstalosti nezbyly finanční prostředky. Jak je ovšem výše rozvedeno v tomto odůvodnění, celková výše dědického podílu, na který by ze způsobené škody měla tato poškozená nárok, činí toliko 37 000 Kč a postupem podle § 228 odstavec 1 trestního řádu proto soud mohl přiznat poškozené nárok na náhradu škody vůči obžalovanému toliko v této výši. Ve zbytku uplatněného nároku na náhradu škody bylo nutno poškozenou odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních postupem podle § 229 odstavec 2 trestního řádu, aby svůj nárok případně uplatnila žalobou u příslušného civilního soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, v platném znění, a to na základě žádosti jím podané u Ministerstva spravedlnosti do 60 (šedesáti) dnů

-) od nabytí právní moci trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno a), c), d) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona), nebo

-) od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno b) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona),

jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Bruntál 29. srpna 2023

Mgr. Marek Stach v. r.
předseda senátu